

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.308/2021/8.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperesek: felperes1 (cím1.) I. rendű
felperes2 (cím1.) II. rendű

A felperesek jogi képviselője:

Kovácsné dr. Kaiser Klára ügyvéd (cím2) I. és II. rendű felperesek képviselőjében

Az alperes: alperes1 (cím1.)

Az alperes képviselője:

Dr. Pocsai Nóra Magdolna ügyvéd eseti gyám (cím3)

A per tárgya: Örökbefogadás felbontása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

M. Járásbíróság 31.P.21.173/2020/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

M. Törvényszék 1.Pf.20.936/2020/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy egyetemlegesen fizessen meg az államnak felhívásra 14.000 (tizennégyezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az alperest képviselő eseti gyám munkadíját 24.000 (huszonnégyezer) forintban állapítja meg.

Felhívja a Kúria Költségvetési és Ellátási Főosztályát, hogy az eseti gyám munkadíját számla bemutatását követően dr. Pocsai Nóra Magdolna ügyvéd (cím3) részére utalja ki.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek házastársak, házasságukból két gyermekük született, a 2011. augusztus 26-án született alperes örökbefogadását az Ó. Városi Gyámhivatal ... számú határozatával engedélyezte. Az alperes 2012 májusától a felperesek háztartásában élt. A felperesek gyermekei befogadták, az I. rendű felperes 2014 februárjáig otthon gondoskodott róla.

[2] Az alperes 2014 februárjától kezdett óvodába járni. A társaival és a nevelőkkel szemben erőszakosan, agresszíven és öntörvényűen nyilvánult meg, a családon belül fegyelmezhető volt. Az óvodai panaszok mindennapossá váltak, ezért a felperesek nevelési tanácsadóhoz fordultak.

[3] A B. Megyei Pedagógiai Szakszolgálat által 2016. október 11-én készített tankerületi szakértői vélemény szerint otthon nem volt különösebb gond vele, testvéreivel játszott, elpakolt maga után, a család szabályait betartotta. Apukájával szívesen tevékenykedett, segítőkész, mozgékony, kicsit túl aktív gyermek volt.

[4] Az alperest 2016 novemberétől sport óvodába, majd 2017 januárjában újabb óvodába írták. Magatartása nem változott: renitens és provokatív volt, nehezen lehetett kezelni, egyéni bánásmódot, külön figyelmet igényelt, folyamatosan pedagógiai asszisztens felügyelte. A szülők folyamatosan panaszolták a gyermekeiket ért sérelmeket. 2017. július 26-án a szakszolgálat által készített szakértői vélemény szerint a gyermek a család szabályait elfogadta, felszínre került azonban az is, hogy kevés volt az életkorának megfelelő játéka, a szülők elfoglaltsága miatt főként az idősebb testvéreivel játszott.

[5] Az alperes 2018 szeptemberében általános iskolás lett. Sorozatosan követett el egyre súlyosabb fegyelmezetlenségeket, ezért több büntetésben részesült. Az iskola a magatartását félévkor és év végén rendbontónak, szorgalmát hanyagnak értékelte, deviáns magatartása miatt további vizsgálatát tartotta szükségesnek.

[6] A gyermek viselkedése a gyermek-szülő közötti bensőséges viszonyt felemésztette, már otthon, testvéreivel szemben is agresszíven lépett fel, akik fokozatosan elfordultak tőle, a szülői fegyelmezés is hatástalan maradt. A második osztály első féléve végén magatartása és szorgalma nem változott, az iskola rossznak, rendbontónak, hanyagnak, illetve szorgalmát érdektelennek ítélte, magyar nyelvből és irodalomból felzárkóztatásra szorult. Hetente egyszer járt fejlesztő foglalkozásra, más szakember nem foglalkozott vele. Magatartása tanítóival, diáktársaival szemben nem változott, a félév során szaktanári figyelmeztetésben, osztályfőnöki figyelmeztetésben, osztályfőnöki intésben és osztályfőnöki megrovásban részesült, egy alkalommal dicséretet kapott.

[7] A felperesek 2020. január 27-én az alperes nevelésbe vétele iránt eljárást kezdeményeztek a gyámhatóságnál. A B. Megyei Kormányhivatal M. Járási Hivatala a 2020. április 16-án jogerős határozatával elrendelte az alperes nevelésbe vételét (...), 2020. március 25-i időponttal nevelőszülőkhöz helyezte és megállapította, hogy a szülők gondozási, nevelési joga szünetel. Gyermekvédelmi gyámot és helyettes gyámot rendelt ki számára. Határozatát azzal indokolta, hogy a gyermek magatartásproblémáit a szülők nem tudták kezelni, a viselkedése veszélyeztette a két vérszerinti gyermek egészséges fejlődését. A pszichológusi

tanácsadások, fejlesztések nem jártak eredménnyel, a szülők további fejlesztéseket nem kívántak igénybe venni. A nevelésbe vételt megalapozta, hogy a szülőknek a gyermekhez nincs kötődésük, a családban a gyermek érzelmi nevelése nem valósult meg. A gyermek agresszív viselkedésű, ön- és közveszélyes, beilleszkedési problémái vannak, nem motiválható, viselkedése háttérében figyelemfelhívás észlelhető. Életéből az érzelmi biztonság hiányzik, szeretetigénye nagy. A magatartás problémái csökkennének, ha egy szeretetteljes, érzelmi biztonságot nyújtó családban nevelkedne. Jelenlegi családjában nevelése, gondozása már szolgálja az érdekeit, a szülők pedig véglegesen döntöttek az örökbefogadás felbontása mellett, további erőfeszítéseket nem kívánnak tenni. A gyermek az örökbefogadó családjában elszigetelten él, ahol hosszútávon érzelmi, erkölcsi és értelmi fejlődése tovább sérül.

[8] A felperesek 2020. március 25-én átadták az alperest a nevelőszülőknek, aki a változást tudomásul vette, nem tiltakozott ellene. Az átadás óta a felperesek nem találkoztak vele, nem éltek a kapcsolattartási jogukkal.

[9] Az alperes az általános iskolát egy másik iskolában folytatta, 2020 szeptemberében a harmadik osztályt kezdte meg. A nevelőszülőktől fél év múlva gyermeketthonba került.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[10] A felperesek keresetükben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:139. § alapján az örökbefogadás felbontását kérték. Keresetük megalapozásául előadták, hogy a gyermek kezelhetetlen, hivatkoztak a nevelésbe vételt elrendelő határozat indoklására.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. A Ptk. 4:139. §-ban meghatározott feltételek nem állnak fenn, az örökbefogadás felbontása ellentétes az érdekeivel: biztonságérzetének megrendülését, érzelmi kötődésének sérülését, lelki életének pszichotraumatizációját, anyagi biztonsága elvesztését jelentené. Önmagában ugyanis az, hogy a felperesek nem tudják, illetve nem akarják kezelni a sajátos nevelési igényű alperes magatartási problémáit, továbbá nem akarnak igénybe venni fejlesztéseket, terápiákat, nem róható a kilenc éves alperes terhére.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek és az alperes közötti örökbefogadást felbontotta. Döntését a Ptk. 4:139. § (1) bekezdésére alapította.

[13] Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, ami alapján megállapította, hogy a felperesek mindenben megfelelően gondoskodtak az alperesről, nevelése, oktatása valamennyi feltételét biztosították. Az alperes az első osztályt eredményesen elvégezte, a tanulmányi követelményeket teljesítette, a heti egyszeri fejlesztő foglalkozást elfogadta, de viselkedése erőszakos, agresszív, öntörvényű volt. A 2019. május 20-i pedagógiai vélemény szerint az alperesnél súlyosan deviáns magatartást tapasztaltak, ami miatt további vizsgálat lett volna szükséges. A felperesek terhére értékelendő, hogy nem

vállalták az alperes pszichiátriai, pszichoterápiás kezelését és kompetenciával rendelkező szakember általi vizsgálatát.

[14] Az elsőfokú bíróság a kirendelt szakértő véleményét aggálytalannak ítélte és ítélezése alapjául elfogadta. A szakvélemény alapján az alperes nagy valószínűséggel a figyelem aktivitás és az impulzivitás kontroll területét érintve ADHD jellegű, sajátos nevelési igényű gyermek. Orvosi és pszichológiai szempontból szakszerű terápiás, szükség esetén gyógyszeres kezelését a V. Gyermekek és Ifjúsági Pszichiátriai Kórház és Szakambulanciája látja el. Az az őszinte, bizalmas, szeretetteljes szülő-gyermek kapcsolat, amely a gyermek törvény által kiemelten védett érdekére is figyelemmel az örökbefogadással keletkezett családi kapcsolat fennmaradását indokolja, csak az alperes részéről áll fenn. Az örökbefogadás felbontása miatt a gyermek családi környezetből való kikerülése a biztonságérzetének megrendülését, érzelmi kötődésének sérülését, életének pszichotraumatisztációját jelentené. Szorongásai a szeretet elvesztéséből adódó félelméből, az elutasítás megéléséből fakadnak. Mindezek pszichoterápiás ellátásban kezelhetők és a tünetek nagymértékben csökkenthetők. A specializálódott szakmai centrumokban az ADHD-s gyermekek korai kezelése megakadályozza az eszkalációs folyamat elindulását az oktatási intézmények, a család és a gyermek kapcsolatrendszerében.

[15] Az elsőfokú bíróság rámutatott: a kiskorú gyermek elsődleges, törvény által kiemelten védett érdeke, hogy rendezett, kiegyensúlyozott, harmonikus, szeretetteljes és számára biztonságot nyújtó családi környezetben nevelkedjen, iskolai tanulmányait a legjobb képessége szerint folytassa, testi, szellemi és erkölcsi fejlődése maradéktalanul biztosított legyen. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható, hogy az örökbefogadás nem tölti be ezt a szerepet.

[16] A felperes keresetének megalapozottságát a gyámhivatali határozat alátámasztja. Az indokolásában feltüntettek meggyőzően bizonyítják, hogy az alperes jelenlegi családjában nevelése, gondozása nem szolgálja az érdekét. A szakértő szerint az a szülő-gyermek kapcsolat, amely az örökbefogadással keletkezett családi kapcsolat fennmaradását indokolná, a felperesek részéről nem áll fenn. A felperesek és vérszerinti gyermekeik, valamint az alperes között az érzelmi kötődések kiüresedtek, egymástól érzelmileg eltávolodtak. Az alperes nevelésbe vételével a személyes kapcsolat is megszakadt, az örökbefogadás alkalmatlanná vált a társadalmi céljának és rendeltetésének betöltésére. Ebből következően fenntartása indokolatlan és a továbbiakban nem áll a kiskorú alperes érdekében sem.

[17] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbeezett rendelkezését megváltoztatta és a felperesek keresetét elutasította.

[18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását módosította, egyben kiegészítette és az új, megállapított tényállás alapján a bizonyítékok újraértékelésével eltérő jogkövetkeztetést vont le.

[19] Az elsőfokú bíróság az ügyben irányadó jogszabályt tévesen határozta meg. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 34. §-a alapján a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) rendelkezéseit kell alkalmazni, mert az alperes örökbefogadását még a Ptk. hatályba lépése előtt, 2012. június 19-én jogerős határozat engedélyezte. A Csjt. jelen ügyben alkalmazandó 57. § (1) bekezdésének szövege azonban gyakorlatilag teljes mértékben megegyezik a Ptk. 4:139. § (1) bekezdésében foglaltakkal, ebből következően a jogvita elbírálása szempontjából a téves anyagi jogszabályhely alkalmazásának nincs jelentősége.

[20] Az örökbefogadást a bíróság egyoldalú kérelemre felbontja, ha akár az örökbefogadó, akár az örökbefogadott olyan magatartást tanúsított, amely miatt az örökbefogadás a másik félre elviselhetetlenné vált. Ha az örökbefogadott kiskorú, az örökbefogadás az örökbefogadó kérelmére kivételesen indokolt esetben bontható fel [Csjt. 57. § (1) bekezdés].

[21] A törvény az örökbefogadás felbontásának általános feltételeként határozza meg az elviselhetetlenné válást. Ebben a körben vizsgálendő az örökbefogadás felbontását kérő közrehatása (BH 2000.19.). Kiskorú gyermek érintettségénél pedig - a felbontást megalapozó körülmények szűk értelmezése miatt - fokozott gondossággal kellett vizsgálni azt, hogy az örökbefogadás felbontása a kiskorú alperes érdekeire is figyelemmel indokolt-e.

[22] A jelen ügyben az alperes kilenc hónapos korától a felperesekkel egy háztartásban élt, érzelmileg erősen kötődik hozzájuk, számára ők töltik be a szülő szerepét. Tény, hogy az óvodába kerülésétől kezdődően a közösségben összeférhetetlen magatartást tanúsított és ezek a magatartási problémák az óvodás, majd az azt követő kisiskolás korban tovább súlyosbodtak. A keresetlevélhez csatolt, 2016. november 16-án írt tankerületi szakértői vélemény megkésett mozgás- és beszédfejlődést rögzít, valamint szociális készségek terén lemaradást állapít meg. Kiemeli ugyanakkor, hogy ez fejlesztéssel, szülői segítséggel leküzdhető. A 2017. május 5-én írt szakpszichológusi szakvélemény javasolta a pszichológiai vizsgálat folytatását, a kongnitív és viselkedési funkciók megfigyelését, az anyának az indulatok kezelése érdekében a gyermeknevelési tanácsadás igénybevételét. A pszichológiai vizsgálat öt alkalommal folytatódott, nem történt meg azonban az óvodai csoporton belüli vizsgálat. A 2017. július 31-én írt szakvélemény szerint a gyermek otthonában kevésbé tapasztalható a probléma, a család szabályait elfogadja. Ismételten pedagógiai fejlesztő megsegítést írtak elő, továbbá mozgásfejlesztő foglalkozásokat javasoltak. Az általános iskola által készített, a súlyosan deviáns magatartási tüneteket rögzítő pedagógiai vélemény pedig további vizsgálat szükségessége mellett foglalt állást.

[23] A hivatkozott okirati dokumentumokból és az I. rendű felperes nyilatkozatából az a következtetés vonható le, hogy a szakemberek már 2016-tól észlelték az alperes főként közösségben tapasztalható viselkedési zavarát. Magatartási problémái leküzdésének módjára a felperesek részére több javaslatot adtak. A peradatok alapján azonban a pszichológiai vizsgálatokat meghaladóan a felperesek részéről nem állapítható meg a problémák megoldása érdekében tett tényleges intézkedés. Kiemelt jelentőségű az igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye, amely konkrét diagnózist állított fel és megjelölte a gyermek szakszerű terápiás kezelésére alkalmas budapesti székhelyű egészségügyi intézményt. A felperesek közrehatása szempontjából súlyozottan értékelendő, hogy a 2020. január 13-án tartott tárgyaláson még úgy nyilatkoztak, hogy vállalják a gyermeket szakintézménybe vitelét (31.P.22.687/2018/38.). Ezzel szemben a következő tárgyaláson (2020. március 9. napján) bejelentették a gondozásba vételi eljárás megindítását és egyértelműen kijelentették, hogy nem vállalják a gyermek pszichiátriai, pszichoterápiás kezelését.

[24] A fentiek alapján megállapítható, hogy az időben felismert magatartászavar megfelelő kezelése esetén a felperesek által kifogásolt és az örökbefogadás felbontásának alapjául szolgáló deviáns cselekmények jelentős része valószínűleg nem történik meg. A szakszerű kezelése elmaradása miatt a gyermek egyre súlyosabb magatartási problémáiban a felperesek közrehatása bizonyított. Ebből következően az, hogy számukra elviselhetetlenné vált az örökbefogadás fenntartása, nem értékelhető a gyermek terhére a felbontás kivételes indokaként.

[25] Az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a felperesek okiratokkal, személyes előadással bizonyított közrehatását. Értékelendő az is, hogy a szakvélemény a kapcsolat

kiüresedését az I. rendű felperesnél állapította meg, a II. rendű felperes vonatkozásában az érzelmi kötődés közepes voltát rögzítette.

[26] Az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a gyámhatóság nevelésbe vételéről szóló határozata indoklásában foglaltaknak. A perben szerzett és már hivatkozott szakértői véleménnyel és szakértő nyilatkozatával ellentétes a határozatnak az a megállapítása, hogy a gyermeknek a felperesek családjába való nevelése, gondozása már nem szolgálja az érdekét, mert ott elszigetelten él és hosszabb távon érzelmi, erkölcsi, értelmi fejlődése tovább sérül.

[27] Az örökbefogadás felbontásáról szóló döntés meghozatalakor elsődlegesen a gyermek hosszútávú érdeket kell figyelembe venni. Önmagában tehát az, hogy a nevelőszülők befogadták az alperest, aki nem mutatott érdeklődést az örökbefogadó szülői iránt, testvéreit nem emlegette, nem perdöntő jelentőségű. Helyesen hivatkozott az alperesi képviselő arra is, hogy nem csak a felperesek családjához fűződő érzelmi kötődése alapján ellentétes az alperes érdekeivel az örökbefogadás felbontása, hanem anyagi érdekével is. A felpereseknek az örökbefogadásra tekintettel az alperessel szemben tartási kötelezettsége áll fenn, amelyet jelenleg gondozási díj formájában kell megfizetni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[28] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Kérték, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és az érdemben helyes elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Megsértett jogszabályhelyként a Csjt. 57. § (1) bekezdését és a Csjt. 46. §-át jelölték meg. Felülvizsgálati érvelésük szerint a másodfokú bíróság téves következtést vont le a rendelkezésre álló tényadatokból, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a per tárgyát képező örökbefogadás társadalmi céljának és rendeltetésének betöltésére még a jelenlegi formájában is alkalmas. Tévesen és egyoldalúan értékelte a peradatokat a felperesek közreható magatartásának megállapításával. A megállapítást több bizonyíték is cáfolja: az óvodapedagógusi vélemény szerint az I. rendű felperes a gyermek magatartási problémájával kapcsolatban az óvodával kommunikált, a tankerületi véleményben javasolt fokozott szülői figyelem megvalósult, a kisfiút sport óvodába írták. A másodfokú bíróság mellőzte mindezeknek a tényeknek az értékelését.

[29] Tény, hogy 2014. februártól, az alperes közösségbe kerülésétől kezdődtek a problémák, amelyek 2018. szeptember 1-ig egyre súlyosabbá váltak. Az eltelt négy év alatt az I. rendű felperes minden lehetséges fórumot – eredménytelenül – megjárta a gyermekkel. Ez emésztette fel a szülő-gyermek közötti bizalmi és bensőséges viszonyt, a szülők és az idősebb testvérek minden erőfeszítése ellenére ugyanis az alperestől sem megbánást, sem őszinte érzelmeiken alapuló szeretetet nem tapasztaltak.

[30] Az általános iskola által készített pedagógiai vélemény is a gyermek súlyosan deviáns magatartása további vizsgálatának szükségességét rögzítette. Ekkorra már a szülő-gyermek kapcsolat érzelmileg kiüresedett, az idősebb testvérek elfordultak az alperestől. A felperesek tisztességes, kötelességtudó emberek, akik anélkül, hogy tisztában lettek volna a szakértő által meghatározott diagnózis tartalmával, annak súlyosságával, mégis úgy válaszoltak, hogy ha náluk marad a gyermek, vállalják a kezelését. A szakértő által megállapított diagnózis ismeretében családi megbeszélést tartottak és csak ezután indították meg a gondozásba vételi eljárást.

[31] A felperesek hivatkoztak arra is, hogy a jogalkotó nem határozta meg a kivételesen indokolt eset tartalmát. Az örökbefogadás felbontása nem ellentétes az alperes érdekével, ellenkezőleg, megnyitja a családban történő neveléshez való jogának újbóli lehetőségét.

[32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Az alperes kilenc hónapos korától él a felperesekkel egy háztartásban, szülőként tekint a felperesekre, amelyet az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény is alátámaszt. A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 9. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel az alperes érdeke a családban maradás, mivel vérszerinti szüleinek a felpereseket kell tekinteni. Nem szolgálja a gyermek érdekének védelmét az örökbefogadás felbontása.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 423. § (1) bekezdés].

[34] Az 1/2017 PK. vélemény alapján a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. PK. vélemény 4. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem – mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó jogorvoslati eszköz – jogi jelentősége egyebek között abban jelölhető meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Eljárása során csak a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértés vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja [Pp. 423. § (1) bekezdés]. Ezzel függ össze a felülvizsgálati kérelem tartalmának értelemszerű feltétele: a megsértett megjelölt jogszabályhely és a kifejtett indokolás közötti oksági kapcsolat fennállása, azaz az érvelés az adott jogszabályhelyre irányuljon.

[35] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[36] A felperesek a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályhelyként anyagi jogi jogszabályhelyeket jelöltek meg. Ténylegesen azonban – kérelmük tartalma alapján – a másodfokú bíróság felülmérlegelését sérelmezték, mivel a bizonyítékok téves és egyoldalú értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az örökbefogadás felbontásának feltételei, kivételes indokoltsága nem bizonyított. A jogszabálysértésre alapított okfejtésükben azonban megsértett jogszabályhelyként nem tüntették fel a Pp. 279. § (1) bekezdését. A Kúria ezért érdemben nem vizsgálhatta a felpereseknek a bizonyítékok jogszabálysértő mérlegelésére vonatkozó állításait.

[37] A Csjt. 46. §-a az örökbefogadás célját határozza meg. Nem állapítható meg az örökbefogadás jogintézménye általános meghatározásának megsértése azon az alapon, hogy az egyik fél szerint a törvényben rögzített cél már nem áll fenn.

[38] A Csjt. 57. § (1) bekezdése az örökbefogadás egyoldalú kérelemre, bírósági ítélettel való felbontásának törvényi feltételeit tartalmazza. Annak eldöntése, hogy a törvényi feltételek (elviselhetetlenség, kivételesen indokolt eset) fennállnak-e, a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. A másodfokú bíróság a peradatoknak a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése eredményeként jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy az örökbefogadás felbontásának az általános feltétele – az elviselhetetlenség – a felperes közreható magatartása miatt nem állapítható meg, és a kiskorú alperesre tekintettel a kivételes indokoltság sem áll

fenn. A bizonyítékok jogszabálysértő mérlegelését a Kúria nem vizsgálhatta, az anyagi jogi jogszabálysértés pedig nem állapítható meg.

[39] A fentiek alapján a jogerős ítélet az anyagi jogot nem sértette, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 405. §, 376. § (1) bekezdés].

[41] A Kúria az alperest képviselő eseti gyám díjának mértékéről és viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5)-(6) bekezdése, továbbá a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 133/A. § (6) bekezdése alapján rendelkezett.

[42] A felperesek 56.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket leróttak. Felülvizsgálati kérelmük nem vezetett eredményre, ezért elvesztességük miatt a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján viselik az általuk lerótt illetéket és egyetemlegesen kötelesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerinti 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetékből le nem rótt 14.000 forint megfizetésére.

Budapest, 2021. november 30.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül: